

**ПЕТЛЕТО И ТУРСКИЯТ
СУЛТАН
УНГАРСКА НАРОДНА
ПРИКАЗКА**

Превод от руски: Константин Константинов, —

chitanka.info

Живяла някога една бедна жена. Тя имала едно малко петле. Веднъж, както ровело сметта, то намерило елмазена пара.

По това време наблизко минавал турският султан. Той видял елмазената пара и му казал:

— Дай ми елмазената си пара!

Петлето се наежило:

— Няма да я дам! Тя ще потрябва и на моята господарка.

Но турският султан взел насила от петлето парата, занесъл я в къщи и я скрил в своята съкровищница.

Разсърдило се петлето, подскочило на плета и викнало:

— Ку-ку-ри-гу! Турски султане, върни ми елмазената пара!

За да не чува петлето, турският султан се заключил в двореца си и заповядал на слугите да затворят добре всички прозорци и врати.

Тогаво петлето кацнало на прозореца, почнало да удря стъклата, да чука с клюн, да пляска с криле и да вика:

— Ку-ку-ри-гу! Турски султане, дай ми елмазената пара!

Разгневил се турският султан и заповядал на слугата:

— Хей, слуга, хвани петлето и го хвърли в кладенеца, за да не вика.

Слугата хванал петлето и го хвърлил в кладенеца. Ала то рекло в кладенеца:

— Вода, вода, влей се всичката в моя стомах!

И всичката вода излязла от кладенеца и напълнила петлето от крачката до гребенчето му.

Тогаво петлето пак кацнало на прозореца на турския султан.

— Ку-ку-ри-гу! Турски султане, дай ми елмазената пара! — завикало високо то.

Още по-силно се разгневил турският султан и заповядал на слугата си:

— Хей, слуга, улови петлето и го хвърли в горящата пещ.

Слугата уловил петлето и го хвърлил в горящата пещ. Ала петлето пак почнало своята песен:

— Вода, вода, излей се от мен, залей и угаси огъня!

Водата мигом заляла огъня и го угасила. И петлето, като че нищо не е било, кацнало на прозореца.

— Ку-ку-ри-гу! Турски султане, върни ми елмазената пара! — високо и звънливо извикало петлето.

Още по-силно се разярил турският султан:

— Хей, слуга, хвани петлето, хвърли го в кошера, нека пчелите го нажилят.

Слугата хванал петлето и го хвърлил в кошера при пчелите. Но петлето и там почнало песничката си:

— Пчели, пчели, скрийте се в моите перца, скрийте се в моите крилца!

Скрили се в перцата, скрили се в крилцата пчелите и петлето пак кацнало на прозореца на турския султан.

— Ку-ку-ри-гу! Турски султане, дай ми елмазената пара!

Турският султан не знаел вече какво да прави с петлето.

— Хей, слуга — извикал султанът, — донеси ми петлето, аз ще го пъхна в широките си шалвари, ще седна отгоре му, ще го смачкам и то ще млъкне!

Слугата хванал петлето. Турският султан го пъхнал в широките си шалвари.

Тогава петлето пак почнало:

— Перца, перца, крилца, крилца, пуснете всички пчели, нека нажилят турския султан!

Изхвъркнали пчелите, нажилили турския султан. Рипнал султанът, заскачал, замятал се.

— Ох, ох, дявол да го вземе това петле! Занесете го в съкровищницата, нека намери там елмазената си пара!

Занесли петлето в съкровищницата. Там то почнало пак своята песничка:

— Стомахче, мое стомахче, прибери всичките парички, които е заграбил султанът!

И влезли в петлето целите три корита с пари на турския султан.

Петлето ги занесло в къщи и ги дало на стопанката си. Тя ги раздаде на всичките сиромаси, но и себе си не забравила и досега си живее чудесно, ако не е умряла.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.